

РЕШЕНИЕ

№ 35705

гр. София, 30.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **4219** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи във вр.с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на Й. Л. А. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.К., срещу т.1 от Заповед № 8121К-2928/21.03.2025 г., с която Министърът на вътрешните работи е изменил своя Заповед № 8121К-421/23.01.2025 г., относно временното отстраняване на жалбоподателя от длъжност с още един месец, считано от 23.03.2025 г.

В жалбата са релевирани съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно нарушение на материалния закон. Подателят ѝ излага твърдения, че административният орган не е изложил липсват мотиви относно обстоятелството, че заеманото служебно положение може да затрудни разкриването на обективната истина в хода на образуваното дисциплинарно производство, като това води до отсъствие на втората, кумулативно необходима предпоставка за отстраняване от длъжност на жалбоподателя. Изтъква, че не е спазена формата на административния акт, в който по същество липсват мотиви. Подчертава, че при издаване на заповедта е нарушен принципът на съразмерност, установен в чл.6 АПК. Позицията се на възможността по чл.69 НПК да бъде отстранен от длъжност, която следствените органи не са приложили. От Съда се иска да отмени административния акт. В с.з. жалбоподателят не се явява и не се представлява, а пълномощникът му адв.К. е подал писмено становище, в което моли Съда да уважи предявената жалба, като развива подробни съображения за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Не претендира разности.

Ответникът – Министърът на вътрешните работи, в с.з. чрез юк.С. оспорва жалбата и моли Съда

да я отхвърли като неоснователна и недоказана, като му присъди юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък на разноските от 09.10.2025 г. Представя писмени бележки с развити подробности съображения.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

По делото не е спорно, че към 21.03.2025 г. жалбоподателят е заемал длъжността Началник на отдел "Миграция" в СДВР.

До Директора на СДВР е изготвено писмо рег.№ 7855р-759/21.01.2025 г. от дирекция "Вътрешна сигурност" в МВР, в което се съдържа информация за извършени противоправни деяния от служители на СДВР. Посочено е, че е образувано досъдебно производство № 429/2024 г. на СО при СГП, пр.пр.№ 18294/2024 г. на СГП за престъпление по чл.321, ал.3, т.1 вр. чл.302 т.2 вр. чл.301, ал.1 вр.чл.26, ал.1 НК. В писмото е посочено, че на 20.10.2024 г., със заповед за задържане до 24 часа в [населено място] са задържани трима служители на ДВС-МВР: началникът на отдел "Миграция" в СДВР Й. А., началникът на сектор "Законна миграция" в отдел "Миграция" в СДВР гл.инспектор М. М. и мл.експерт към 02 група "Административно обслужване на чужденци" в сектор "Законна миграция" в отдел "Миграция" в СДВР С. А.. Жалбоподателят А. е задържан със Заповед № 7855зз-3/20.01.2025 г. на ДВС в МВР непосредствено след получаване на неследваща му се облага за решаване на преписки и представяне на по-кратки срокове за пребиваване на чужденци в РБългария.

С писмо рег.№ 513р-7431/22.01.2025 г. от СДВР до Министъра на вътрешните работи е направено предложение за образуване на производство за извършено тежко нарушение на служебната дисциплина от Й. Л. А., като са изложени фактите от указаното писмо на ДВС в МВР и е посочено, че случаят е станал обществено достояние на неограничен кръг от граждани чрез отразяването му в медиите. Направено е предложение за временно отстраняване на А. от длъжност на основание чл.214, ал.1, т.1 и ал.4 ЗМВР, като е посочено, че Й. А. в качеството си на полицейски орган по смисъла на чл.57, ал.1 ЗМВР, разполага с полицейски правомощия, възползвайки се от които може да окаже натиск върху свидетели, както и да унищожи и укрие служебна информация - документи и актове, свързани с предмета на доказване в дисциплинарното производство. Посочено е, че длъжността на жалбоподателя позволява да ползва информационните фондове на МВР /лично или като разпорежда на свои подчинени/и да има достъп до лични данни и адреси на служители и граждани, които имат отношение към случая. Отделно от това, в предложението е посочено, че жалбоподателят има достъп до служебни помещения и документи, които му дават възможност да ползва служебна информация. Допълнено е, че спецификата на заеманата от него длъжност осигурява възможности за използване на служебните отношения с други ръководители на групи и други колеги и по този начин да търси съдействие от тях за манипулиране и укриване на доказателства. Направен е извод, че е налице възможност служителят да затрудни дисциплинарното разследване и да попречи разкриването на обективната истина.

Със Заповед № 8121К-421/23.01.2025 г. на Министъра на вътрешните работи е образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя Й. Л. А.. В т.2 от същата заповед на основание чл.207, ал.1 т.1 и ал.2, чл.214, ал.1, т.1 и чл.215, ал.1 ЗМВР е разпоредено временно отстраняване на жалбоподателя от длъжност за срок от два месеца, считано от датата на връчване на заповедта (23.01.2025 г.). В заповедта е посочено, че длъжността, която служителят заема в "Миграция" в СДВР му позволява да ползва информационните фондове на МВР, да се сдобива с лични данни и адреси на служители и граждани, имащи отношение към случая. Посочено е, че впоследствие може да им влияе при снемане от тях на писмени сведения и би могъл да се сдобие

със служебни документи, съдържащи доказателства за извършеното от него противоправно деяние с цел да ги унищожи или укрие. Посочено е, че може да окаже влияние на свидетели и служители, работещи по случая и по този начин да възпрепятства разкриването на обективната истина. С т.3 от заповедта е определен съставът на колективния дисциплинарно-разследващ орган: председател – комисар Г. Н., Началник на 09 РУ-СДВР; и членове – гл.инспектор Ю. Ц., Началник на сектор "Разследване" към 09 РУ-СДВР; В. М., гл.юрисконсулт в 02 сектор "Дисциплина, дисциплинарна практика и професионална подготовка" в отдел "Човешки ресурси" в СДВР; и Р. Р., ст.експерт в 01 сектор "Човешки ресурси-СДВР Център" в отдел "Човешки ресурси" в СДВР.

С Решение № 14190 от 24.04.2025 г. на АССГ по адм.дело № 1574/2025 г. е отхвърлена жалбата на Й. Л. А. срещу Заповед № 8121К-421/23.01.2025 г. на Министъра на вътрешните работи относно временното му отстраняване от длъжност.

С Предложение рег.№ 3384р-11010/10.03.2025 г. и Предложение рег.№ 3384р-11012/10.03.2025 г. по описа на 09 РУ-СДВР от ДРО до Министъра на вътрешните работи е предложено да бъде направено изменение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство срещу жалбоподателя, като бъде продължен срокът на дисциплинарното разследване с 2 месеца – до 23.05.2025 г., както и да бъде продължено временното отстраняване на жалбоподателя от длъжност с още 1 месец, считано от 23.03.2025 г.

На основание чл.214, ал.3 във вр.с ал.1, т.1 и чл.205, ал.6 ЗМВР и с оглед мотивите, изложени в Предложение рег.№ 3384р-11010/10.03.2025 г. и Предложение рег.№ 3384р-11012/10.03.2025 г. Министърът на вътрешните работи е издал обжалваната Заповед № 8121К-2928/21.03.2025 г., с която е изменил своя Заповед № 8121К-421/23.01.2025 г., като съобразно обжалваната в настоящото съдебно производство т.1 от същата е изменена т.2 от разпоредителната част на заповедта за образуване на дисциплинарното производство, и е удължен срокът на временното отстраняване на жалбоподателя от длъжност с още един месец, считано от 23.03.2025 г.

По делото се приеха следните писмени доказателства: Постановление на СГП от 15.10.2024 г. за образуване на досъдебно производство № 429/2024 г. по описа на СО-СГП, пр.пр.№ 18294/2024 г. по описа на СГП, и справка по същото ДП; решение за избор на Министър на вътрешните работи, длъжностна характеристика рег.№ 513р-96940/20.11.2018 г., и Заповед № 8121К-4382/14.05.2025 г. за уволнение на жалбоподателя, представени от ответника; както и Решение № 14190 от 24.04.2025 г. на АССГ по адм.дело № 1574/2025 г.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, доколкото актът засяга нейната правна сфера, насочена е срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 24.03.2025 г. Жалбата е подадена чрез куриерска служба С. на 07.04.2027 г., видно от приложената товарителница с шрих код 1-000 6 305 498 240 9-142 000045 08 17, поради което е процесуално допустима.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Министъра на вътрешните работи. Съгласно чл.214, ал.1, т.1 ЗМВР служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, като когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл.207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина, в този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство; а според ал.5 на същия нормативен текст срокът за временно отстраняване по ал.1, т.1 е до два месеца, като по дисциплинарни производства с фактическа и правна сложност органът, образувал дисциплинарното производство, може еднократно да удължи този срок с още

един месец. В случая Министърът на вътрешните работи е образувал дисциплинираното производство и връзка с него е удължил с още един месец срока на отстраняване от длъжност. По делото са представени доказателства относно компетентността на административния орган, като е приложено Решение на Министерски съвет (обн. в ДВ бр.5/17.01.2025 г.), видно от което Д. М. е назначен на министър на вътрешните работи.

Заповедта е издадена в законноустановената форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК. Посочени са обективно и пълно фактическите и правни основания за издаването на акта, както и разпоредителната му част. Изложените факти, подробно описани в заповедта, съответстват на приложените по делото писмени доказателства с оглед мотивите, изложени в Предложение рег.№ 3384р-11010/10.03.2025 г. и Предложение рег.№ 3384р-11012/10.03.2025 г. Познавайки се на Постановление № 4/1976 г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004 г. по дело № ТР-4/2002 г. ОС на ВАС; Тълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд, Съдът намира, че е спазено изискването административният акт да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, което изискване в случая е спазено. Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд сочи, че "не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива". При изследване на горното Съдът съобрази и приобщения по делото писмен доказателствен материал, удостоверяващ образувано дисциплинарно производство срещу жалбоподателя за извършено от него нарушение.

Съдът констатира, че не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Производството по издаване на заповедта е стартирало по повод образувано на 23.01.2025 г. дисциплинарно производство срещу държавния служител, със заповед от същата дата. Не са допуснати нарушения по чл.26 и чл.34 АПК. Правото на участие на заинтересованите лица в производството пред административния орган е гаранция, че обстоятелствата от значение за преписката са изяснени в максимална степен и същата ще приключи с издаване на законосъобразен индивидуален административен акт. В случая органът е предоставил тази възможност на адресата на заповедта.

Правното основание, посочено в обжалвания акт, е разпоредбата на чл.214, ал.3 във вр.с ал.1, т.1 ЗМВР, съгласно която държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл.207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина; срокът за временното отстраняване е до два месеца, като по дисциплинарни производства с фактическа и правна сложност органът може еднократно да удължи този срок с още един месец. Тълкуването на закона налага извода, че заповедта се издава при наличието на две кумулативни предпоставки: 1. когато срещу служителя е образувано дисциплинарно производство; и 2. служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. При наличието на доказателства за образувано дисциплинарно производство за извършено от жалбоподателя нарушение по чл.207, ал.1, т.1 ЗМВР ответникът е упражнил законовата си компетентност да удължи временното отстраняване на последния от заеманата длъжност, като в случая е налице

удължаване на срок, което е изрично предвидено в закона. При изследване на обстоятелството дали конкретното служебното положение на жалбоподателя би затруднило разкриването на обективната истина в дисциплинарното производство Съдът съобрази заемащата от същия длъжност в СДВР: началник на отдел "Миграция" в СДВР. Ръководната длъжност на държавния служител е от естество да му позволи да въздейства върху други служители, имащи достъп до информационните фондове, да способства за укриване на доказателства, свързани с дисциплинарите нарушения, да получава информация във връзка с доказване на нарушенията, да окаже въздействие върху подчинени нему служители и манипулира служебна информация. Тези факти и обстоятелства са взети предвид при издаване на заповедта. Съдът намира, че по отношение на тези факти е достатъчно да е налице възможност на служителя да повлияе върху тях. Не е необходимо и не е възможно да бъде доказано от ответника, че той ще го направи. Паради това следва да се приеме, че ответникът е обосновал и наличието на втората предпоставка за издаване на обжалваната заповед.

Като неоснователно Съдът преценява оплакването, че при издаване на акта не е съобразена възможността по чл.69 НПК лицето да бъде отстранено от длъжност. Временното отстраняване от длъжност на жалбоподателя в случая е единствената възможност за осигуряване на обективно и законосъобразно провеждане на воденото производството, тъй като, видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят не е отстранен от длъжност по реда на чл.69 НПК.

Заповедта в оспорената ѝ част е издадена в съответствие с целта на закона - да се осигурят условия за провеждане на дисциплинарно производство при спазване на принципа за истинност по чл.7 АПК и издирване и доказване с допустимите от закона средства на действителните факти по случая, като не се допуска възможност за неправомерно въздействие от страна на служителя във връзка с длъжността, която заема. Спазен е и принципът на съразмерност по чл.6 АПК, тъй като засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, поради което приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за преследваната цел, а именно създаване на необходимата гаранция за спазване процедурата по събиране на доказателства в дисциплинарното производство и неговото безпристрастно провеждане.

Формираното от Министъра на вътрешните работи волеизявление е в съгласие с материалния закон, като е налице единство между мотивите, диспозитива и приложената законова разпоредба. Предвид изложеното се налага извод, че наложената мярка осъществява легитимните цели, посочени в закона и не съществува такова несъответствие с тях, което да сочи на превратно упражняване на власт от административния орган.

Предвид изхода на делото и своевременно отправи искане, на ответника се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл.143, ал.3 АПК жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.37 от Закона за правната помощ вр. чл.25, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Така мотивиран, Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Л. А. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], срещу т.1 от Заповед № 8121К-2928/21.03.2025 г. на Министъра на вътрешните работи, с която е удължен срокът на временното отстраняване на жалбоподателя от длъжност с още един месец, считано от 23.03.2025 г.

ОСЪЖДА Й. Л. А. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], да заплати на Министерството на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. (сто лева).
Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от съобщението му на страните.

СЪДИЯ: